6de Jaargang. Curaçao den 2n November 1889 N° 305

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar pedilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DE KATHOLIEKENDAG IN BEIEREN.

Sinds de groote vergadering van katholieken te Bochum in Westphalen, waar de werking der Kerk met betrekking tot het sociaal vraagstuk zich zoo heerlijk uitsprak en waar het wachtwoord klonk: Naar München! — waren aller oogen op den Beierschen Katholiekendag gevestigd. Beieren, waar het katholieke leven als ingedommeld scheen, moest wakker worden geschud. En dit is gebeurd in de laatste helft van September j. l. Toen had de groote Katholiekendag plaats, waarvan een correspondent uit Duitschland een opgewekt verslag zendt aan De Tijd.

De eerste beiersche Katholiekendag door 15,000 katholieke mannen bijgewoond was, zooals de voorzitter van het locaal-comité, de heer Conrad Fischer, in de schoone redevoering, waarmede hij de duizenden begroette, met recht zeide, een hoogst indrukwekkende manifestatie van het katholieke beiersche volk.

„ Gij allen," zoo sprak hij, „kent de beweegredenen, die deze vergadering in het leven hebben geroepen. Ik behoef ze hier niet op te sommen; andere mannen, welsprekender dan ik, zullen het u het noodige daarover zeggen. Maar ik moet terstond en uitdrukkelijk protesteeren tegen de schandelijke leugen- en lastertaal, die een heerzuchtige, op schandaal beluste pers sinds weken tegen ons Katholieken heeft uitgebracht.

„ Men heeft ons als vredeverstoorders, als oproermakers en landverraders uitgekreten, maar de plaats, waarheen deze lastertaal moest dringen, is te hoog dan dat zij haar zou kunnen bereiken.

„ De trouw van het katholieke beiersche volk is in den loop der eeuwen zoo dikwijls gebleken, dat zij onmogelijk door de arglistige kunstgrepen der nieuwerwetsche „troonpilaren" kan worden verdacht gemaakt.

„Wij willen alleen van onze rechten als staatsburgers gebruik maken en in het openbaar voor de geheele wereld verklaren, dat wij als Katholieken met het opperhoofd der Kerk en onze bisschoppen even onafscheidbaar vereenigd zijn als wij met ons beiersch Vaderland en ons edel Koningshuis in onwankelbare trouw zijn verbonden.

„ Met de vrijmoedigheid, die mannen past, maar ook met den eerbied, dien ons reeds onze godsdienst voorschrijft, willen wij onze beden en wenschen, die ook de beden en wenschen onzer bisschoppen zijn, hier voordragen. Wij hopen, dat zij gehoor zullen vinden; maar hoe ook, wij hebben het bewustzijn, een heiligen plicht te vervullen.

„ En dezen plicht zullen wij voortgaan te vervullen, zonder ons door vijandschap of lastertaal aan het wankelen te laten brengen.

„ *Trouw aan onze Kerk, trouw aan ons Koningshuis*, dat is en blijft onze leus te allen tijde!"

Door deze korte maar kranige woorden werd de vlam der geestdrift terstond ontstoken; al de volgende redenaars, prins Löwenstein voorop, dan de kanunnik dr. Kagerer, dr. Siben uit Deidesheim, redacteur Haas uit Augsburg, de oude dr Jörg, professor Schädler uit Landau, de werkman Braun, dr Jöly uit Innsbruck, de *Landgerichtsrath* Walter, de secretaris van den bisschop van Regensburg, dr Leitner, pastoor Bayer uit Eichstätt, de metselaarsbaas Engelbrecht, pastoor Gleitsmann uit Landstut en pastoor dr Jäger van Kirchmoor, — zij allen, optredend om slechts eenige woorden van verwelkoming, opbeuring of dank te zeggen, voelden zich door dit vuur verwarmd en spraken de overtuiging uit, dat het geen stroovuur zou wezen, maar dat de warme zonnestralen, die van deze vergadering over het land uitgingen, heerlijke vruchten zouden doen rijpen.

Prof. Schädler sprak van den zoogenaamden bacillus, die door de geleerden als oorzaak van alle ziekten is opgespoord. De ziekte van Beieren was door den *Versumpfungs-Bacillus* teweeggebracht. Deze ontstaat en vermeerdert hoofdzakelijk door den invloed van een zekeren lauwwarmen wind, den wind der algemeene tevredenheid," vooral, als die wind nog fluistert: „Gij zult niet in rang worden verhoogd!" Het voornaamste middel, door de geleerden tegen den bacillus ontdekt, is zekere hittegraad. De Katholiekendag moet die hitte doen ontstaan; in het vuur der katholieke geestdrift moet de bacillus der lauwheid en flauwheid ten gronde gaan.

Deze woorden werden met uitbundige toejuichingen begroet, en de heer Fischer mocht met recht aan het slot van de inleidende vergadering zeggen: „Mijne heeren, de ouverture tot den Beierschen Katholiekendag is zoo heerlijk geweest, dat wij gerust mogen betuigen: De Katholiekendag, die morgen zal plaats hebben, is heden reeds geslaagd. Wij mogen gerust gaan slapen, om morgen met God op te staan en dan te zeggen: Het was gisteren schoon, maar het zal heden nog schooner worden!"

Volgens de tot dusver ingekomen telegraphische berichten — het door het *Münchener Fremdenblatt* uit te geven extrablad is nog niet verschenen — is deze voorspelling ten volle bewaarheid.

Alle stoelen en tafels moesten uit den kelder der *Munchener Kindl-Brouwery* worden verwijderd, om plaats te maken voor de 8000 man, die de eerste om half tien begonnen vergadering bijwoonden, en in den namiddag moesten, evenals vóór een paar maanden te Neustadt, de redenaars prins Löwenstein, dr, Daller, dr Siben, pastoor Huhn en dr Orterer ten tweeden male optreden, om voor een even groot publiek hun woorden ter gunste van de vrijheid der Kerk in Beieren en van de onafhankelijkheid en de souvereiniteit van den Pauselijken Stoel te herhalen.

Waarlijk, deze openbaring van het katholieke leven en den katholieken volkswil in Beieren kan door de Regeering en de Kroon niet onopgemerkt gelaten worden; er zal iets moeten geschieden: er zal een ander antwoord op het memorandum der bisschoppen moeten worden gegeven; aan den zedelijken dwang, door drie vierden van het volk uitgeoefend (de te Munchen vergaderden toch vertegenwoordigen het geheele katholieke volk van Beieren), kan op den duur geen minister, geen Vorst weerstand bieden, wanneer zij ten minste de liefde en de achting van het volk niet voor niets willen tellen.

De minister Von Lutz is daartoe welswaar in staat; hij heeft voldoende bewezen dat hij het volk en zijn geloof minacht; voor hem blijft geen andere uitweg dan zoo spoedig mogelijk zijn biezen te pakken; in een constitutioneel geregeerd Land, waar de volkswil dan toch iets meetelt, heeft hij zich geheel onmogelijk gemaakt.

De Prins-Regent echter bezit nog het vertrouwen en de aanhankelijkheid van het aan het huis Wittelsbach met oprechte trouw verknochte volk; zal hij niet veel liever den de katholieke Kerk en het katholieke volk van Beieren zoo vijandig gezinden minister prijsgeven dan de liefde zijner trouwe onderdanen?

En wanneer hij de stem der te Munchen uit alle oorden van het Rijk saamgevloeide Katholieken nog niet voor krachtig en overtuigend genoeg mocht houden, laat hij dan de Kamers naar huis zenden en nieuwe verkiezingen uitschrijven,— en ondanks de willekeurige districtsverknippingen, die ook in Beieren mode zijn, zal het katholieke volk, nu eindelijk uit den droom ontwaakt en uit de *Versumpfung* opgestaan, een meerderheid naar den Landdag zenden, die al de wetten van Lutz omverwerpt en het recht overal in eere herstelt.

De afgevaardigde Walter hoopte, dat door de ijverige ondersteuning der katholieke pers, door het weder opfrisschen van de ingedommelde vereenigingen en door een nieuwe organisatie der geheele partij de verkiezingen, ook wanneer zij eerst in het jaar 1893 mochten plaats hebben,

---

FEUILLETON.

Pa camina diferente.

Siguimentoe

E discipulo conde Horst no tabata acostumbrá n'e bida familiar di school, é no tabata conocé ni su uso ni su particularidadnan i además dj' esai rara vez él tabata bini na contacto coe su companjeronan, pa motiboe koe ta te ora clase tabata bai principiá k' é tabata bini fo di un quinta cerca stad. El a tratá di cera amistad coe Frans Engels, banda di kende él tabata sinta, ma Frans a keda semper masjá reservado coe n' éle. Motiboe di tal reserva tabata koe si di un banda el kier a evitá burla di su companjeronan, di otro banda e observacionnan envidiosa i odiosa dje parente riba hendenan ricoe no a keda sin efecto den su ánimo. E aristócratanan, e ricoenan además koe nan ta gozá i desfrutá más koe otro hendenan, ainda nan ta despohá pobernan dje puesto honorífico ganá coe tantoe esfuerzo den clase. Semehante sentimientonan amargo koe insensiblemente a brotá den corazón di Frans, a haya más forza coe lo ke a pasá na porta di misa. Si acaso Frans a entregá é mes na un reflexión tranquila i seria, sigur ta koe husticia i rectitud di su sentimientoe l' a sali victoriosa; ma e arranque di su mama, e misjimentoe odioso dje parente i hasta su observacionnan koe Frans a rechazá rudamente, toer a sirbí pa hincá paloe bao di candela.

Na principio Frans a keda ta camna manera un hende loco, despues él a bin bai cas di un di su companjeroe, camina su condiscípulonan tin costumbre di tené nan reunion. Frans a haya algun di nan ayí awé tambe, humando nan cigá i bebiendo nan cerveza, lo ké tabata severamente prohibí. School tabata materia di nan conversación. Bien lihé nan a coeminsá ta deplorá Frans i ta condená despiadadamente e ordinario (profesor) pa e promoción di Horst, koe na nan vista no ta posedé e talento ni e cualidadnan necesariá pa á ser proclamá primus.

—"E profesornan sabi kiko nan ta hací," un di nan koe pa su grandi di curpa i su genio pleitista tabata inspira e otronan miedo, a gritá bofonando. "Nan ta soponé koe si nan cariñá tal clase di animalnan, más di nan lo bini, i e sortonan ayi ta famoso pa plumá."

Na cas Frans Engels a rechazá un tal acusación, aki awor el a aceptéle silenciosamente, i e calificación di animalnan doená na raza noble, a trecé na su memoria e nombernan nada boenita coe cual su mama a bautizá Conde Horst.

—"Bo sabi," é dici coe un djé amigoenan sintá un banda di djéle, "bo sabi com mi mamá a yamá e conde awé merdia; ora su wagen di cuater cabai a bin buskéle na porta di misa?"

—"Bisa mi," e amigoe a contesta.

Frans a biséle ketoe ketoe den su orea. "Ma bo no bisa ningun otro," el a agregá, i apenas e palabranan ta caba cai fó di su boca koe ya su amigoe a gritá duroe pa toer hende tende; Famoso! Boenita nomber! macacoe, palabrúa."

—"Engels esai nos no a spera di bo," Reimers, e discipulo haltoe i pleitista a grita, "pero bo tin enteramente razón: e palabrúa Horst por tin cuantoe orguljo k'é kier, ma nos no tin di soportá su atrevimiento. Nos lo doenéle un les ta kiko yamá un wagen coe cuater cabai bin buskéle."

—"Si é haya un bon zota, l' é trocá di tono," un otro a respondé, "maské ta dos tres schop coe boftá."

—"Ma é ta bon guapo, "un chiki-"toe di nan dici, esai mi por doena "testimonio."

—"El a hací bo algo anto," nan toer a puntréle.

—"Den clase bo tabata hinkéle coe feneta," Frans a contesta, "i p'esai el a sacudí bo un poco; di mi parti mi no tin nada di kehá di djéle."

—"Esai ta menos," Reimers dici, "e costumbrenan altanero ayi nos tin di kita nan fó dje maldita raza: si e haya un bon zota como recuerdo, l'é bira un poco más discreto i e profesornan també lo mira koe nos no ta someté nos na toer sorto di"..............

E conversación a continuá ainda un ratoe dje mes manera: ningún di nan ciertamente no tabatin nada fihó di kehá contra Horst, ma cada un tabata bisa sinembargo algo, afin di excitá animosidad, rencor contra djéle. Ora Frans tabata bai su cas, é tabata sinti su mes más calmá, i awor koe su companjeronan a expresá nan compasión p'e inhusticia cometé coe n'éle, é també tabata tira culpa di toer cos riba Horst. Ma con toer é tabata intranquilo i lo él a kier doena cualkier cos, si acaso é no a bisa su companjeronan e dos nomber koe su mama a doena e conde. Dj'awé te majan sigur nan lo no cordá nan más, asina

geheel in katholieken geest zouden uitvallen. — Maar de toestand der Kerk in Beieren is van dien aard, dat het niet aangaat, hem nog een viertal jaren te bestendigen, den bok nog zoo lang in den tuin te laten en, ondanks het gebrek aan priesters, de Redemptoristen en Jesuïten eruit te houden.

Neen, het woord der te München vergaderden zal te Beieren tot den troon doordringen: zonder twijfel den vorst bewegen daaraan gehoor te geven en heerlijke vruchten afwerpen voor de toekomst.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Ingevolge het voorschrift van art. 12 der verordening van 1886 (P. B. N° 20), houdende herziening der bepalingen voor de oprichting van Kamers van Koophandel en Nijverheid in de Kolonie, Curaçao, worden hierbij, namens den Heer Gouverneur der Kolonie, de kiesgerechtigden opgeroepen, ten einde twee leden te verkiezen in de plaats van de Heeren *J. A. Jones* en Mr. *R. M. Ribbius*, die met het einde van dit jaar aan de beurt van aftreding zijn.

De verkiezing zal plaats hebben op Woensdag den 27 November 1889 van des voormiddags 9 tot op het middaguur in de zaal ten Raadhuize, alwaar de zittingen van den Kolonialen Raad worden gehouden.

Ten parkette van den Procureur-generaal liggen ter beschikking van de daarop rechthebbenden *een gouden vingerring, een hoofddoek* en *eenige muntstukken* alhier op straat gevonden.

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden.

John Aldman, Eliza Brion, Domenilia Cras, Carr, Alejandro Delgado, Ghio & Eickhorn, Rosa Henreaux, Georgina Hibregts, Catharina Kalvo, Eufrosina de Lanoij, Jesus Ma. Lociel, Owen Lloyd, Ana Catalina de Lima, Anet Maduro, M. Nalma, R. Roberts, Jogano Steba, John F. Skilling, E. E. Schotborg, E. de Wind, J. Wijne, Federsen Willink y Co.

Aangeteekende Stukken:

Hendrik Cruz, (Aruba), Severin Halmsen (Aruba) Judah.

Niet voor verzending vatbaar een drukwerk geadresseerd aan Florence H. Vence.

Gisteren, Vrijdag 1 November, herdacht de Heer *Mr. Sol C. Henriquez*, Procureur Generaal dezer kolonie den dag, waarop hij dertig jaren geleden, zijn ambtenaarsloopbaan begon. Wij wenschen Zijn Edel Grootachtbare van harte geluk en hopen, dat deze kolonie hem nog vele jaren tot haar welzijn en bloei in haar midden moge behouden.

De heer Henriquez, eerst als auditeur militair in dienst getreden, werd later tot Griffier van de rechtbank benoemd.

Bij de invoering der nieuwe wetgeving werd hij tot Kantonrechter aangesteld, kwam later in het Hof van Justitie als bezoldigd lid, en werd daarna tot Voorzitter van gemeld collegie door den Koning benoemd.

Na het overlijden van Mr *Smeele*, verving de heer *Henriquez* hem als Procureur-generaal in deze Kolonie.

Eergisteren is de fransche Brik *Docteur Ollive*, gevoerd door schipper *Maheú*, deze haven als noodhaven binnengeloopen. Uit St. Pierre, Martinique, vertrokken, heeft het schip zware rukwinden ontmoet op de hoogte van Guadeloupe. De voormast moest opgeofferd worden in het belang van schip en lading. Het schip zal hier de noodige reparatiën moeten ondergaan alvorens naar zijne bestemming, Bordeaux, te kunnen vertrekken.

Cur. Cr.

— Vrijdag, 24 Oct. des voormiddags, had de installatie plaats van den nieuwbenoemden advocaat-generaal, mr. J. K. Hummel, in eene dartoe bijeengeroepen openbare zitting van het Hof van Justitie alhier.

Door den Procureur-generaal, den Voorzitter van het Hof, den geïnstalleerde en den heer mr. E. I. van Lier, (deze namens de balie) werden bij die gelegenheid toepasselijke aanspraken gehouden.

NEDERLAND.

De werkstaking te Rotterdam heeft grootere afmetingen genomen en een ernstig aanzien. Den 3en October ll. was het einde nog niet te voorzien. De orde blijft goed gehandhaafd.

Over de stakers zelve schrijft de verslaggever der Amst. Ct. het volgende:

„De werklieden-zelven maken op mij den meest gunstigen indruk. 't Is een geheel ander slag van volk dan bij ons. 't Zijn meestal robuste, stoere, gezonde kerels, met wie ik liever een borrel drink dan een bokspartij zou houden. Ze zijn goedlachs en bezitten van nature een galgehumor, die aanstekelijk is. Kennerkend zijn daarvoor de namen, die ze elkaar geven. De meesten kennen slechts bij benadering elkaars van.

„De bijnamen van Leoiepijp, Gladdekker, Lamhalfie, Taaie Rooiekool, de Kistjesbaas zijn schering en inslag. Zij bezitten daarbij een zekere beleefdheid, waaraan de amsterdamsche werklui een puntje kunnen zuigen. Zelfs onder deze omstandigheden zijn zij tegenover hun superieuren beleefd en nemen dezelfde vormen in acht. Een beleefdheid echter, die niet vernedert, doch uit een gezond begrip van maatschappelijke orde voortspruit. Als ge een werkman hoort spreken, is hij, natuurlijk, niet gewoon salontaal te gebruiken, doch hij zoekt, als hij met u spreekt, naar een fatsoenlijker woord dan wanneer hij onder zijn makkers is.

„Voor een beleefdheid is hij gevoelig, doch als hij u een dienst bewijst, aarzelt hij om daarvoor belooning te ontvangen; dat teekent vooral in deze omstandigheden. Geen van hen, dien ik wat vroeg, of hij gaf me een beleefd en behoorlijk antwoord.

„Toen ik de vergadering gisteren-avond bezocht, werd ik met de meeste hoffelijkheid in een lange gang vol menschen doorgelaten. Een roep van een werkman, bij den ingang geplaatst: „Jongens, laat meneer door!" was voldoende om me een weg door de Roode Zee te banen. 't Spijt me daarom zoo, dat ik hun ongelijk moet geven in hun eisch om meer loon.

„Wanneer ik van verschillende sprekers op de vergadering vernam dat het loon niet te laag is, en dat men over de meeste patroons, zeer tevreden is, daar klinkt de conclusie „toch volhouden" wel wat bespottelijk.

„Doch de goeden laten zich door de kwaden ophitsen, en is 't een niet te versmaden karaktertrek van het volk, dat er kameraadschap onder hen heerscht; waar die echter gevoed wordt door vrees, wordt het lafheid, en is zij zeer te misprijzen.

„En dat is hier 't geval. Velen willen, maar durven niet."

— Nederland heeft in zijn letterkunde en journalistiek een groot verlies geleden door het afsterven van baron Van Hogendorp, meer bekend onder den naam van Damas, den schrijver der Haagsche Ontrekken.

BUITENLAND.

Italie. — In afwachting der openbaarmaking van de diplomatieke bescheiden, over wat aan Rome's overweldiging voorafging, is bij voorbaat, van geheel andere zijde dan van den H. Stoel, reeds weder een bevestiging geleverd van Pruisens medeplichtigheid in het bezetten van de Eeuwige Stad. De italiaansche afgevaardigde Cuchi schrijft nl. in een openbaar gemaakten brief, dat in 1870, toen de democratische partij der Linkerzijde de italiaansche Regeering wilde dwingen Rome binnen te trekken, hij, Cuchi, op aandringen van Crispi, Cairoli en andere leden van het democratische comité; een gedachtenwisseling met Bismarck gevoerd heeft. Deze wenschte zooveel te dringender dat Italië Rome in bezit zou nemen, dewijl het franschgezinde ministerie-Lanza voor een beslissenden stap terugdeinsde. Dientengevolge sloot Cuchi in Augustus 1870 met den toenmaligen graaf Bismack de volgende overeenkomst: Duitschland zou 1° het feit der volbrachte inname van Rome door Italië terstond erkennen; 2° het zou een mogelijke tusschenkomst van Oostenrijk ten behoeve van den Paus beletten en 3° de erkenning van Rome als Italië's hoofdstad, ook door andere Regeeringen, bevorderen.

Duitschland is, schrijft Cuchi verder, de gesloten overeenkomst stipt nagekomen. Na de bestorming der Porta Pia op den 20n Sept. 1870, begaf de pruisische gezant graaf Von Arnim zich terstond op officieele wijze naar het hoofdkwartier van den italiaanschen opperbevelhebber, generaal Cadorna, en erkende het *fait accompli* in den meest welwillenden vorm. Cuchi verklaart verder, dat hij deze mededeelingen doet met het bepaalde doel, „de boosaardige leugens der radicalen en clericalen voor de onbetrouwbaarheid van Bismarck's politiek tegenover Italie te logenstraffen."

— Den eene afgrond roept den anderen in! Na het oprichten van een gedenkteeken voor Giordano Bruno te Rome, willen thans de sectarissen in Eeuwige Stad een gedenkteeken oprichten, dat den Heiland zal voorstellen als "revolutionair" als "social-democraat" of gelijk het revolutionaire blad *L'89* zich uitdrukt, als den "Grooten rebël van Nazareth!" Reeds heeft het genoemd blad voor het helsche plan een inschrijving geopend, en onbewimpeld verklaart het, dat geen ander doel wordt beoogd dan den H. Stoel tot het uiterste te brengen en te doen bukken voor het geweld der Loge. Kracht en volharding ontbreken ons niet," schrijft het blad: strijd is de grondslag van ons bestaan. Voorwaar wij zullen niet rusten, voordat ook dit monument te Rome zal opgericht wezen, waartoe ook Hector Ferrari, de vervaardiger van het Brunobeeld, ons aanmoedigt. Laten wij moedig voorwaarts schrijden om de vaticaansche hidra te bestrijden."

En de regeering laat natuurlijk begaan: haar eigen officieuze organen trouwens, *Tracassa* en *Riforma*, durven schrijven dat de dezer dagen overleden kardinaal Schiaffino... vergiftigd is door Jesuïeten! In hun blinden haat spreken zij echter zich zelven tegen, want *Tracassa* meent dat het gerucht der vergiftiging door de Jesuïeten zelven is uitgestrooid om den Paus bang te maken, die "toch reeds zeer angstig" is (!). In een ander bericht dezer schaamtelooze regeeringspers heet het, dat een aantal *priesters* een adres van vertrouwen hebben gezonden aan....Crispi !!!

—Cuchi's onthullingen betreffende Pruisen's rechtstreeksche medeplichtigheid in de overweldiging van Rome, het eerst verschenen in den vorm van een brief in den *Don Chisciotte* worden door de katholieke *Voce della Verita* zonder commentaar afgedrukt. De *Osservatore romano* echter vestigt de bijzondere aandacht op het slot van Cuchi's schrijven, waarin verhaalt werd dat in Augustus 1870 alles werd voorbereid voor een expeditie onder Garibaldi tot herovering van Nizza; dat echter na Napoleon's val te Sedan en na de vestiging eener Republiek in

---

Frans tabata consolá é mes, i l'e tin tempoe p'é mes adverti Horst.

Ya su manecé sinembargo él a haya un otro motiboe di venganza contra e conde.

Horst tabata spiertoe i bon instruí den francés i na viaha tambe él a haya hopi bé ocasión di ehercitéle den djéle, mientras koe hustamente, e lenga ayi tabata presentá Frans semper di mas grandi dificultad. Traducción i pronunciación di Frans awé trobé tabata malisima, abominable, na presencia dje traducción correcta i e pronunciación pura di Horst, lo ke a motivá koe Frans a merecé un corrección severa di su profesor. E reganjo a haci é perdé cabez, el a trastorná completamente i esai tabata causa k'el a sali hinteramente deslucí den toer e otro ramonan tambe.

Pa un ora di merdia na momento koe toer discipulonan tabata bai baha den coral di recreación, bo por a observá koe un partida di nan a keda pará na porta strobando salimento. Hustamente ora Horst tabata bai sali, Reimers tambe a yegá: Horst a hala tras pa larguéle pasá.

—"Bo no tin nodi di haci net manera ta un berguenza pa bo di bati coe un di nos, tú maldita raza di aristócratanan," Reimers dici coe n'ele, mientras un muchá chikitoe a coeminsá ta grita, "macacoe, palabrúa, ya b'a manda busca bo wagen coe cuater cabai pa hiba bo cas?" Horst a comprendé perfectamente koe nan intención tabata di ofendéle i di ultrahéle, i p'esai el a stoot e mucha chikitoe un banda p'é haya camina pasá.

—"Com! ta dje chikitoe ayi bo kier provechá?" Reimers a gritá duroe." Nos lo moestra bo awor koe nos no ta respetá e sjonnan di nobleza i n'e mes tempoe schop i golpi tabata yobé riba Horst.

—"Doena e palabrúa un les koe l'e cordéle semper, nan tabata grita di toer banda i bien lihé Horst a hayéle toer cercá. El tabata buscá modi di defendé su curpa, ma nan a pusjéle bahá fó, di trapi i como é no por a para firme riba su pia, koe ta poco dia pasa, a salí fó di luga, el a kita cai plat abao. E bringamentoe a bira asina terrible koe bo no por a distingui ta kende nan ta zoeta ni ta kende ta zoetadó.

Frans Engels pará un banda di Horst, ora el a recibi e promer golpinan, por a bien asistiéle: ma pakiko l'é toema parti p'éle? é tabata corda den dje mes. Verdaderamente el no a yuda nan dal é, ma sí el a keda pará ketoe mira nan zoetéle. Ora Horst a cai abao i k'e otronan a atakéle coe más furia, duele, lastima i ansia a yena corazon di Engels. Coe un saltoe el a boela meimei dje bringadónan i é tabata buscá toer modi di separá nan fó di otro

—"Bo tin di larguéle bai: Horst mi t' aki ta yuda bo!" el tabata grita, ma asina també é tabatin di guantá golpinan di mas pisá, te koe un bon schop di es un koe tabata abao na suela, a dal é toemba pechoe ariba. Su caida a trecé e bringadónan na reflexión; algun discipulonan di promer clase, a coeri bini cerca i e ordinario tambe a parcé pasobra hustamente klok tabata bati pa school bai aden. Morto di susto e profesor a mira. Frans droemi abao sin ningun senjal di bida, mientras Horst toer panja kibra i toer na sanger tabata haciendo su esfuerzo pa lamanta riba.

—"Ta kiko a socedé akí?" e profesor a gritá rabiá mirando koe e desorden tabata di un carácter serio, i el a zak cerca Frans koe tabata fó di djéle.

—"Agua, agua lihé i coeri busca dokter," e profesor a ordená "mi tin miedoe k' el ta gravemente heridá. Ta kende tin la culpa dje bringamentoe? Lo é rcibí un castigo bien severo."

—"Horst a dal promer," un boz a grita, "e kier a tirá Schultz chikitoe fó di trapi, pasobra el a yaméle palabrúa coe wagen di cuater cabai."

—"Nos a moestréle koe nos no por soportá su orguljo," un otro a contestá.

Rabiá e profesor a keda ta mira Horst k' a lamanta poco poco i tabata limpiá coe su lensoe sanger dje heridanan k' el a haya den su cara.

—"Di hobennan di alta posición tabata di spera koe á lo menos nan lo a recibi bastante bon educación, pa nan no humilja nan companjeronan coe nan manera di tratá o coe nan altivez" e profesor dici coe amargura. "Ma ta com bo por a lamantá man pa un muchá mas chikitoe i más debil coe bo?"

Horst apenas tabata comprendé lo ke e docter tabata biséle; e dolor na su pia tabata asina fuerte koe ya é no por a keda pará más i el a lastrá manera el a por bai te na trapi p' é zak sinta un poco.

—"Es ta fini e sorto di sjonnan ayi ta," e profesor a grunjá i el a bolbe zak cerca Frans i él a keda ta moehá su frenta k' e agua koe nan a trecé. "Ta kende a dal é asina un golpi duro," el a bolbé puntrá, ora el a mira un mancha corrá na pechoe di Frans desmayá.

E ta sigui.

Frankrijk, Garibaldi—de overwonneling van Mentana, de balling van Nizza — aanstonds het plan opgaf en met zijn bende Frankrijk ter hulp snelde. Ziet zegt de *Osservatore*, in een zitting van het italiaansche Parlement stond Garibaldi op om heftig tegen Cavour uit te varen en dezen den verkoop van Nizza, Garibaldi's geboortestad, te verwijten. Een ieder hield dien uitval voor oprecht, maar nauwelijks was Frankrijk een Republiek, of "de held der beide werelden" ging den kooper van Nizza helpen, aldus toonende dat bij hem de Republiek in den vreemde boven het eigen vaderland ging!!

—Op den aartsbisschop van Cosenza, in het napelsche district, is, naar het heet, te Rende, twee uur van Cosenza gelegen, een revolverschot gelost door een koster.

Latere berichten melden, dat de moordaanslag, geenerlei politieke bedoeling had en enkel het werk was van een overspannen jongeling, wien uithoofde van ontoereikende voorbereiding en totale ongeschiktheid door Mgr. de toelating tot het seminarie geweigerd was..

Frankrijk. — Op de wereldtentoonstelling van Parijs heeft onlangs, met groote plechtigheid, de uitreiking der bekroningen plaats gehad. Van twaalf uur af waren alle toegangen door militairen afgezet en, nadat om twee uur de President der Republiek, gevolgd door de ministers enz., door den minister-president Tirard, den comissaris-generaal der Tentoonstelling en verdere autoriteiten, ontvangen was, defileerden op het geschal der trompetten, buitenlandsche en daarna de fransche Comissién met banieren langs den President, die, nadat alle hadden plaats genomen, alle vreemde gasten welkom heette en allen, welke tot het welslagen der Tentoonstelling hebben bijgedragen dank zegde. "De Tentoonstelling van 1889", zeide hij, "is in alle opzichten Frankrijk en der Republiek waardig geweest. Eere aan hen, die het ontwerp wisten tot stand te brengen: eere aan de exposanten uit alle landen, die geen arbeid ontzagen: eere den werklieden, die zoovele schatten van landbouw en nijverheid wisten bijeen te brengen. Over eenige weken zullen de wonderen der Tentoonstelling naar alle kanten verstrooid worden, maar zij zullen toch in alier harten en in elks verstand een duurzaam spoor achterlaten van de kostbare herinneringen en nuttige lessen. Aldus zal de Tentoonstelling van 1889 zichzelve overleven." Ten slotte herinnerde de President aan de congressen, "een Tentoonstelling van denkbeelden", waar de bekwaamste mannen uit alle landen over gewichtige quæsties van gedachten wisselden, en eindigde aldus: "De Tentoonstelling van 1889 heeft een dienst bewezen bij de bevordering van den vrede en de beschaving."

Na Carnot's zeer toegejuichte rede, was het woord aan den minister Tirard die er o. a. op wees, dat het aantal der tentoonstellers meer dan 60.000 bedroeg, terwijl de jury 33,138 belooningen uitreikte, en wel 903 eeredipiomaas, 5153 gouden-, 9690 zilveren- en 9323 bronzen medailes en 8070 eervolle vermeldingen.

—Niettegenstaande de fransche Regeering alle reden heeft om over den uitslag der gehouden verkiezingen voorloopig tevreden te zijn, verzuimt zij toch niet, wraak te nemen op priesters, die hier en daar van hun zeer begrijpelijke antipathieën een openbaar blijk gegeven hebben. Zoo bijv. heeft de prefect van het departement des Landes aan pastoor Dufau van Renung (die daags *na* de verkiezing zich een critiek veroorloofd had, er bijvoegende dat hij, voor zich, zoo noodig de middelen had om een traktementsinhouding te kunnen verduren) bericht dat de minister niet alleen onmiddellijk zijn traktement heeft geschorst, maar hem ook niet weder voor den parochialen dienst zal erkennen, dan wanneer de bisschop hem in een *mindere* parochie aanstelt, tevens dreigende hem bij voortgezette politieke manifestatien te zullen verwijzen naar den procureur-generaal der Republiek, zullende het verzoek van den maire om 10,000 frs. rijkssubsidie voor het restaureeren der kerk van Renung niet in overweging genomen worden, vóórdat de pastoor verplaatst is. — De Regeering gaat dus al verder en verder: tot dusver vroeg zij nooit meer dan verplaatsing, thans eischt zij tevens een soort van degradatie of ongenade; nog één stap, en zij zal *zelve* aan het verplaatsen gaan! Reeds wordt de inwilging van het verzoek van den maire afhankelijk gesteld van zijn medewerking om den pastoor uit de gemeente te jagen.

Ook de prefect van het dep. des Hautes-Pyrenées heeft zich dapper gekweten: in het diocees Tarbes alleen zijn voor *negen* pastoors de traktementen geschorst, terwijl verplaatsing geeischt wordt.

Geen wonder, dat bij zulk een voortdurende vervolging vele Katholieken meer en meer behoefte gevoelen om, afgezien van alle politieke partijschappen of regeeringsvormen, zich vast aaneen te sluiten in een „ Katholieke Liga" of „ Unie" onder de vlekkelooze banier der Kerk. Dezer dagen is een brochure verschenen „ De Vervolging " getiteld en op de noodzakelijkheid van zoodanige zelfverdediging aandringende

De *Moniteur de Rome* juicht dit denkbeeld met warmte toe en hoopt dat men eindelijk aan de goedgezinden van *alle* partijen de hand moge reiken om de vrijheid der Kerk boven alle politieke beschouwingen of wenschen te stellen.

Spanje. — Het spaansch-marokkaansch conflict is zoo goed als opgelost. Een commissaris van den Sultan was aan boord van het spaansche oorlogsschip *Navarro* van Tanger naar Albucemah medegegaan om van de Mooren, namens den Sultan, de vrijlating der gevangenen te eischen. Het bevel was dringend, en ofschoon het gezag van den Sultan door sommige Kabylen niet zeer hoog geteld wordt, lieten toch ditmaal de stamhoofden zich gereedelijk vinden en beloofden zij de gevangenen uit te leveren. Zij hadden ze echter niet meegebracht en moesten ze dus even gaan halen. Nauwelijks waren zij echter vertrokken, of er stak een storm op, die de spaansche schepen *Navarro* en *Cocodillo* noodzaakte het ruime sop te kiezen en naar Tanger weer te keeren. Toen zij daar *zonder* de gevangenen aankwamen, verspreidde zich aanstonds het gerucht, dat deze vermoord waren; maar de Regeering haastte zich dit gerucht tegen te spreken. Daarop nu moeten de gevangenen te Albucemah aangekomen zijn, want de spaansche gezant te Tanger bood den Sultan weder zijn geloofsbrieven aan, en wederkeerig gaf de Sultan aan zijn gezant te Parijs last, om naar Madrid te reizen ten einde bij de Koningin-Regentes zijn opwachting te maken.—Spanje heeft dus volledig voldoening gekregen, als ten minste de gevangenen behoorlijk worden afgeleverd, en Spanje voortaan—den sluikhankel nalaat!

Hongarije.— Berichten uit Boedapest melden, dat bij het aankomen van keizer Frans Jozef tot bijwoning der manoevres van de Honved (Landweer) een incident is voorgevallen, waar iederen in Hongarije over spreekt. In den nacht werd namelijk te Monor de zwart-gele oostenrijksche vlag, welke eenige heethoofdige chauvinisten onder de Honveds niet willen erkennen, door onbekende handen voor de woning van den kommandeerenden Honvedkolonel Janky weggenomen, en des ochtends op de markt, gescheurd en met modder bevuild, teruggevonden. Dit geval heeft in de hoogste kringen groote ontstemming teweeggebracht. Toen nu de opperrechter Landanyi den Keizer bij diens aankomst te Monor aan het hoofd der bevolking plechtig kwam begroeten en hem de verzekering gaf van de gehechtheid en de trouw der inwoners, antwoordde de Keizer, dat hij hoopte deze gevoelens niet alleen met woorden, maar ook door daden aan den dag gelegd te zien, zoodat zulke schandelijke dingen als in den jongsten nacht waren voorgevallen, zich niet meer zouden voordoen en de daders gevat en volgens recht en wet bestraft zouden worden. De bevolking van Monor was door deze keizerlijke berisping geheel verslagen. De ontsteltenis der aanwezigen was nog zooveel te grooter, omdat juist bij deze aankomst te Monor den Keizer bijna een groot ongeluk was overkomen, want op hetzelfde oogenblik toen hij sprak, brak een balk van de tribune, waarop de Keizer stond, met luid gekraak in stukken. In het eerste oogenblik dacht men aan een moordaanslag. De planken, die over de balken lagen, hielden echter, zoodat de Keizer, zonder op de algemeene ontsteltenis te letten, op zijn plaats bleef staan en zijn afgebroken volzin herhaalde. Tegen de mannen die de tribune opgericht hebben, wordt een onderzoek ingesteld.

Servie. — Eindelijk is koningin Nathalia naar Servië gekomen. De te Belgrado gevestigde correspondent der *Germania* meldt eenige bijzonderheden over haar reis naar Belgrado en haar aankomst aldaar. Hij was haar te gemoet gereisd tot Turn-Severin, waar zij in den vroegen ochtend aankwam. Zij werd daar verwelkomd door haar zwager, prins Ghika, en de civiele autoriteiten der stad, en begaf zich aan boord van de voor de haar gereed liggende smaakvol versierde Donauboot *Maros* Ook de correspondent der *Germania*, die, naar men zich herinneren zal, onlangs te Odessa een audiëntie bij haar heeft gehad en ook nu weder aan haar werd voorgesteld, mocht met dezelfde boot de terugreis maken, waarop Nathalia plaats nam met haar gevolg: hofmaarschalk kolonel Simonowiets, de hofdame mej. Bogitsjewiets en eenige servische aanhangers. De Koningin zag er zeer bleek en lijdend uit. Zoodra de *Zivio*-kreten van het afscheid verstomd waren, en de boot zich in beweging had gezet, naderde de correspondent, eerbiedig groetend, H. M. en vroeg verlof om haar nog met eenige vragen te mogen lastig vallen, voor zoover zich mocht willen goedvinden daarop te antwoorden. Over politiek en in het bijzonder over de verkiezingen wenschte zij echter geen oordeel uit te spreken, maar wel kon zij met allen nadruk herhalen, dat zij enkel *als moeder* naar Belgrado ging en allerminst voornemens was zich in politieke twisten, te mengen. Daarna trok zij zich terug in haar particulier salon, en verscheen eerst eenige uren later weder op het dek, toen de oevers van den Donau ter weerzijden, maar vooral aan den servischen kant, met een menigte landvolk bedekt waren, dat de Koningin met veel geestdrift en hartelijkheid toejuichte. Hoe dichter de boot bij Belgrado kwam, hoe dichter de volksmassa's en hoe levendiger het gejuich! Bij het binnenvaren in de haven van Belgrado eindelijk zag men het volk zoo dicht moegelijk saamgepakt en tot zelfs op de daken zitten om Nathalia met hoeden en doeken toe te juichen. Geen andere officieele personen dan de gezanten van Rusland en Rumenië waren verschenen, maar de volkshulde was er slechts te hartelijker om. Nathalia's tocht van de haven naar de kathedraal was een triomftocht als wellicht nooit te Belgrado gezien is. Van bijna alle huizen woei de vlag, en in het rijtuig der vorstin regende het bouquetten; aan de *zivio's* kwam geen einde.

De regeering echter was afwezig.

— De kathedraal, waar zij zich, in het rijtuig van een voornaam koopman en gevolgd door de menigte, heen begaf, vond zij op last der Regeering *gesloten!* Ook het koninklijk paleis was gesloten, en naar men zegt, waren binnen het paleis troepen opgesteld om te beletten dat eventueel de volksmenigte aan de Koningin met geweld zou willen toegang verschaffen. Zóó ver kwam het echter niet, daar Nathalia voorloopig haar intrek nam bij den koopman Guntsjewiets, in wiens woning welk dra de russische gezant een officieel bezoek bij haar aflegde, terwijl het volk haar een hartelijke ovatie bracht. Haar zoon — het doel van haar komst — had zij tot dusver niet gezien.

Creta.—Naar de *Times* uit Rome verneemt, stellen berichten, door italiaansche oorlogsschepen uit Creta aangebracht, den toestand op dat eiland voor als uiterst critiek. "Ongehoorde gruwelen worden er zonder aanleiding op de Christenen gepleegd. De positie van het tegenwoordige grieksche ministerie heet onhoudbaar, terwijl het optreden van een oppositie-Kabinet een openlijken opstand der eilanders veroorzaken zou.

—De *Standard* verneemt uit Athene dat de Cretenzers een waakzaamheidscomité benoemd hebben. Tsjakir pacha liet verscheidene onschuldig gekerkerde Christenen los, wegens het krachtige protest van den griekschen consul te Canea. De grieksche minister president gaat voort met de vreemde gezanten te Athene te onderhandelen en te protesteeren tegen de lauwheid en de aarzelingen der groote Mogendheden, evenals tegen de trouweloosheid der Porte. Naar het *Daily News* verneemt, heeft de gevangenis-arts te Canea verklaard dat een epidemie onvermijdelijk is, indien het opvullen der kerkers voortduurt.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris, Oct: 21.—Tirard a manifestá n'e Comisión di exportadornan francés k'e diferente tratadonan di Comercio, koe ta expirá na 1892 lo no ta renová pa motiboe dje artículo den convenio di Francfort koe ta obligá Francia di concedé na importacionnan aleman e mes prerogativonan manera na nacionnan di mas favorecé. Francia lo establecé un *Modus vivendi* comercial.

Rei Otto di Baviera ta gravemente maloe.

Tin rumor ta circulá koe Conde Dillon lo ta expulsá fó di Alemania

London.— Príncipe di Gales lo bai Egipto via Atenás, mientras princesa di Gales lo bai visitá duquesa di Cumberland.

Paris, Oct: 27.— Emile Augiér, autor drámatico a moerí.

Nan ta bisa koe Czarewitch a engageere coe princesa Maria di Grecia.

Londen.— E candidato unionista di Brighton a haya un mayoría debil.

Marques Salisbury ta declara koe, según noticia di Consul inglés na Creta, e ultráhenan di turconan contra cristiannan ta masjá exaherá.

La Reina Victoria lo bai pasa invierno na Florencia huntoe coe Emperatriz viuda Federico.

Un telégramo di Sydney ta bisa koe Gobierno di Nueva-Gales di Sur a proponé pa reuni un convención di diputádonan di diferente Colónianan, afin di formá un gobierno federal coe un parlamente federal.

Paris, Oct: 29.— Courant *Le Soleil* ta manifestá koe situación di francesnan na Madagascar, ta bira cada dia más crítica i koe Hovasnan ta tratando di kibra e protectorado francés.

Emile Zola lo ta presentá pa candidato na Academia francés na lugar di Augier k'a moerí.

Joffrin, diputado elihi contra Boulanger pa departamento di Montmatre ta moeriendo.

Noticianan di Atenás ta bisa koe Duque di Sparta i princesa Sofia a celebrá nan matrimonia según ritonan griego i protestante: tempoe tabata boenita.

Lisboa.— Entierro di Rei Luis di Portugal a toema lugar dia domingo.

Berlin.— Rusia a accedé n'e súplicanan di Vaticano: bien pronto Papa lo nombrá tres obispo ruso.

Paris. — Oct: 30. funeral di Augier tabata celebrá den iglesia di La Trinité: Tirard i duque di Aumale tabata yi i nan a doena otro man cordialmente; esai a causá grandi sensación i courantnan ta papia awé mainta hopi ayi riba.

Nobo di Cairo ta anuncia koe dervichenan ta avanzando coe refuerzo nobo.

Londen. — Príncipe di Gales a sali pa Egipto: su salud ta inspirá temor serio, pero tin esperanza k'e viaha lo producí bon resultado.

Madrid. — Awé tabatin un gran revista na honor di Archiduque Albert di Austria. Duque Balma ta nombrá Embahador di Spanja cerca Vaticano.

Paris. — Oct: 31. Courant *Journal des Debats* ta nengá koe Bismarck a inspirá diplomacía francés pa establecé protectorado na Tunis, i é ta bisa tambe koe Francia i Italia mester loebida e cuestionnankoe ta dividí nan i buscá un terrenodi unión.

Cinco mil trahadó na minanan di Bélgica a poné trabao abao.

Aténas. — Dia martes tabatin un gran revista militar. Rei di Grecia, duque di Sparta i Emperador Wilhelm a pasa revista di 16.000 soldá.

Londen. — La Reina Victoria en persona a habri parlamento ayera.

Dublin. — Balfour, Secretario di Irlanda, lo sali dia vierna pa Balmoral p' é bai cerca la reina k' a manda yamélé, afin k' é poné la reina na corriente di situación di Irlanda.

Paris. — Nov: 1. Tin noticia koe Spuller, ministro di Relacionnan Ext: lo toema su demisión i koe su sucesor lo ta Cambon, actual embahador na Madrid.

Londen. — Den un discurso koe Goshen, ministro di Finanza, a hací na Hull, él a manifestá su duda koe nacionnan estranhero lo conbini pa abolí premio di sucoe.

Nan ta participa fó di Nueva-Guinea koe jioenan di tera a mata e misioneronan.

Aténas. — Emperador alemán a bai Constantinopla, acompanjá di escuádranan aleman i inglés.

Madrid. — Cortesnan a habrí dia 30 October pasá: tabatin un grandi concurrencia di público.

New-York. — Refinería di sucoe di Sprekley na Philadelphia lo habri pa cosecha, próxima.

Hondúras. — Nan a tira diferente gefe di revolución mata k' a busca di toemba President Barrillos.

México. — Rumor ta circula koe nan a horta 7.000 biljete di debe interior di México i koe nan a bendé nan na Londen. Gobierno ta contradecí e noticia i ta bisa koe nan a haya e biljetenan.

VERSCHEIDENHEDEN.

— Berlijn zal spoedig met een Bismarck-museum verrijkt worden.

Men zal in dit museum bijeenbrengen alle over den rijkskanselier verschenen geschriften en boekwerken, een groot aantal afbeeldingen en portretten uit zijne verschillende levensjaren, dan vele lof en spotgedichten en alle artikelen over, voor of tegen hem uit verschillende spotbladen. Verder zoogenaamde Bismarck-sigaren, Bismarck pijpen, Bismarck-zeep, enz. Dan nog, als het kan, stukken, welke hem hebben toebehoord, en eindelijk in één woord alles, wat van verre of nabij op Bismarck betrekking heeft. De oude heer heeft zoo een gunstige gelegenheid gehad, om van al zijne oude vodden en afgedragen kleeren af te komen!

De Bismarck-vereerders ondersteunen natuurlijk de inrichting zooveel zij kunnen. Het museum zal geopend worden op 1 April 1890, den 75sten verjaardag van den rijkskanselier. Een betere datum kon er voor zoo'n dwaasheid niet gevonden worden!

Een Fransche vaster, Lefort genaamd, die de hongerkuren van Tanner, Succi en Merlatti wilde navolgen, is bij dat streven bezweken. Hij bracht het, zonder ander voedsel dan water, tot 20 dagen en wilde toen zijn vasten met nog vijf dagen verlengen; maar hij bleek zijn krachten overschat te hebben, en hij overleed in een gasthuis te Parijs, ondanks de talrijke pogingen der dokters om de uitgeputte levenskrachten weder op te wekken.

Een zonderling, een moderne Diogenes, is ll. ontslagen uit de gevangenis te Bordeaux, waar hij een straf onderging wegens bedelen en landloopen. Het is een 50jarig man, Ailhind genaamd, die in een vreemd lederen costuum loopt en op zijn rug een groote mand draagt, welke hem tot woning dient en waarin hij allerhande levensbehoeften bergt.

Den 1 October zijn er in Duitschland nieuwe postzegels ingevoerd, die in kleur en in vorm van keizerlijken adelaar en kroon met de oude verschillen.

— Een treurige "geschiedenis van de zee" kunnen de kapitein en acht mannen van het schip Garsten verhalen, die dezer dagen te Auckland (N.-Zeeland) werden aan wal gebracht door het stoomschip Waimui.

Zij leden schipbreuk in volle zee en dreven drie weken lang met een der booten rond, waarin zij slechts zeer weinig levensmiddelen konden meenemen.. Zij leden onbeschrijfelijk veel in dien tijd en op de tweeen-twintigsten dag waren de folteringen van den honger zoo groot, dat zij besloten door het lotte bepalen wie van hen zijn leven zou opofferen om zijn makkers tot voedsel te verstrekken. Maar toen was eindelijk redding nabij: men kreeg land in het gezicht; het eiland Wallis.

Het gelukte den uitgeputte schipbreukelingen dit eiland te bereiken, waar inboorlingen hun vriendelijk hulp verleenden. Zoodra zij konden reizen, werden zij naar Tonga gezonden, waar de Waimui hen aan boord nam.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO EN MARACAIBO.

1889.	Philadelphia	Valencia.	Caracas.	Philadelphia	Valencia.	Caracas.
Vertrekt van NEW YORK....	Oct. 5	Oct. 17	Oct. 30	Nov. 9	Nov. 21	Dec. 3
Komt aan te CURAÇAO	„ 12	„ 24	Nov. 5	„ 16	„ 28	„ 9
Vertrekt van „	„ 14	„ 26	„ 6	„ 17	„ 29	„ 10
Komt aan te PTO. CABELLO	„ 15	„ 27	„ 7	„ 18	„ 30	„ 11
Vertrekt van „	„ 15	„ 28	„ 7	„ 18	„ 30	„ 11
Komt aan te LA GUAYRA..	„ 16	„ 29	„ 8	„ 19	Dec 1	„ 12
Vertrekt van „ „	„ 21	Nov. 1	„ 13	„ 23	„ 6	„ 18
Komt aan te PTO. CABELLO	„ 22	„ 2	„ 14	„ 24	„ 7	„ 19
Vertrekt van „	„ 22	„ 2	„ 14	„ 25	„ 7	„ 19
Komt aan te CURAÇAO	„ 23	„ 3	„ 15	„ 26	„ 8	„ 20
Vertrekt van „	„ 24	„ 5	„ 16	„ 27	„ 9	„ 21
en doet La Guayra aan om passagiers en mails in te nemen en aan wal te zetten.	„ 25	„ 6	„ 17	„ 28	„ 10	„ 22
Komt aan te NEW-YORK..	Nov. 1	„ 13	„ 23	Dec. 5	„ 17	„ 28

Stoomschip Maracaibo.

: Vertrekt van CURAÇAO..	Oct. 15	Oct. 27	Nov. 7	Nov. 18	Nov. 30	Dec. 11
Komt aan te MARACAIBO....	16	28	8	19	Dec. 1	12
: Vertrekt van „ ..	22	Nov. 3	14	25	7	19
Komt aan te CURAÇAO......	23	4	15	26	8	20

: Kan van Curaçao en Maracaibo een dag vroeger vertrekken.

De Stoomschepen *Caracas*, *Valencia* en *Philadelphia* zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Ca.,
Agenten op Curaçao.

PORTEN VAN

	Brieven, p. 15 gr.	Briefkaarten, enk.	en dub.	Drukwerken enz. per 50 gr.	
Per *mail* naar *Nederland, Suriname, Bovenw. Eilanden (St. Martin, St. Eustatius en Saba.)*	f 0.15.	f 0.075	f 0.15	f 0.03	(met toepassing van een minimum van 15 cent. wat de documenten en van 5 ct. wat de monsters betreft.)
Per *zeepost* naar *Nederland, Suriname, Bovenw. Eilanden (St. Martin, St. Eustatius en Saba.)*	f 0.10	f 0.05	f 0.10	f 0.02	(met toepassing van een minimum wat de documenten betreft van 10 ct. en wat de monsters aangaat v. 5 ct.).
Verzending naar *Venezuela, Columbia* en eenige bij P. B. 1889 N°. 19 opgenoemde *Antillen.*	f 0.125	f 0.05	f 0.10	f 0.025	(met toepassing van een minimum wat de documenten betreft van 12½ ct. en wat de monsters aangaat v. 5 ct.)
Verzending naar alle overige landen der Postvereeniging	f 0.25	f 0.075	f 0.15	f 0.05	(met toepassing van een minimum van 15 ct. wat de documenten een van 7½ ct. wat de monsters aangaat.)

Voor de enkele landen, die *niet* tot de algemeene postvereeniging behooren, zijn toepasselijk de porten, die bij Kon. besluit van 17 Januari 1879 N° 31 (P. B. N° 4) zijn vastgesteld.

De ondergeteekenden betuigen bij dezen hunnen hartelijken dank voor de belangstelling betoond, gedurende de ziekte en bij het overlijden van hunnen dierbaren vriend, den Heer A. MAANE.

F. J. VAN DEN DONK.
CHR. GIJZEN.

Curaçao, 26 October 1889.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.